ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24—74 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

15 ΠΕΜΠΤΗ ΜΑΡΤΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΖ'-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5120

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΑΥΤΟΚΑΡΑΤΟΜΟΥΝΤΑΙ

Κακέκτυπον μαθητευομένου μάγου κατήντησε πλέον αὐτὴ ἡ Ἕνωσις Κέντρου μὲ τὰ ἔμφοβα τολμήματά της! Στρατηγικός της σκοπὸς εἶναι ἡ ἐξουσία. Καὶ τακτικὸν σχέδιον ἡ προσπάθεια ἐκβιαστικῆς πιέσεως ἐπὶ τοῦ Ρυθμιστοῦ τοῦ Πολιτεύματος. Θέλει, ἀλλὰ αἰσθάνεται, ὅτι δὲν εἰμπορεῖ! Φοβεῖται νὰ ὠθήσῃ τὴν ἀπόπειραν πέραν τῆς περιοχῆς τῶν ὑπούλων. Καὶ ἀρκεῖται εἰς τὸ παιγνίδι τῶν διαφαινομένων. Δὲν βαδίζει. Διολισθαίνει. Ἐπιθυμεῖ τὰς ἀκραίας ἐκβάσεις, ἀλλὰ δὲν τὰς τολμᾷ. Καὶ χάριν αὐτῆς τῆς σπαρακτικῆς καὶ ἀπέλπιδος ἐπιδιώξεως, διὰ τὴν ἰσορρόπησιν ἐκ τῶν πραγμάτων, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐφευρίσκῃ. Νὰ ἐπινοῇ μύθους, πλαστογραφήσεις τῶν περιστατικῶν, ἀναιδεῖς παραμορφώσεις τῶν γεγονότων. Νὰ ἐπινοῇ ἀκόμη καὶ χαρακτηρισμούς. Καὶ μὲ τὴν εὐκολίαν τῶν ἐπιγραμματικῶν συνόψεων τοῦ ἀερολογήματος, εἰς τὴν ὁποίαν διαπρέπει ὁ ἀρχηγός της, δὲν διστάζει νὰ προβάλλῃ τοὺς ἀνοσίους πόθους της ὡς δῆθεν πραγματικότητας. Πρὸ ὀλίγων, αἴφνης, ἡμερῶν ἀνεκάλυψεν, ὅτι «καρατομήθησαν ἐνώπιον τῆς Κοινῆς Γνώμης» οἱ δέκα φιλελευθέρας προελεύσεως ὑπουργοὶ καὶ ὑφυπουργοὶ τῆς ΕΡΕ, οἱ ὁποῖοι, κορεσθέντες ἀπὸ τὰς ἀσχημοσύνας, ἠθέλησαν ἁπλῶς κάποιαν εὐθεῖαν, διαυγῆ καὶ σθεναρὰν ἐξήγησιν. Καί, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἠναγκάσθησαν εἰς ὡρισμένας ὑπομνήσεις, αἱ ὁποῖαι βέβαια δὲν θὰ εἰμποροῦσαν νὰ μὴ ἐξοργίσουν τὸν κ. Παπανδρέου. Ἀλλὰ πῶς νὰ γίνῃ; Ἀγῶνα θέλει ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Κέντρου καὶ ὁ περὶ αὐτοῦ κομπασμὸς ἀποτελεῖ μόνιμον συνοδὸν τῆς μυθομανίας του. Συνεπῶς καὶ τὰ φύλλα ποιότητος ἔρχονται μόνα εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς. Ἀναδύονται ἀπὸ τὰ βάθη τῶν ἐποχῶν, διὰ νὰ πιστοποιήσουν χαρακτῆρας καὶ νοοτροπίας. Καὶ διὰ νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἑρμηνείαν πολλῶν σημερινῶν ἐκδηλώσεων.

Ἐν μέσῳ ὀξυτήτων καὶ ἀντιθέσεων, πρέπει νὰ εἶναι, μὲ τὰ μητρῶα των βεβαρημένα ἢ μή, γνωστοὶ οἱ ἀντίπαλοι. Τὸ ἄν, τώρα, ὁ κ. Παπανδρέου ἔχῃ λόγους νὰ ἐνοχλῆται καὶ τὸ ἄν ὀδυνηροὶ φθάνουν δι' αὐτὸν οἱ ὑπομνηματισμοί, εἶναι ἐντελῶς ἄλλο ζήτημα. Ζήτημα, ποῦ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, οὐδένα, ἐκτὸς τῶν πνευματικῶς ὁμογαλάκτων του, ἐνδιαφέρει.

Ἂς ἀφήσῃ λοιπὸν τοὺς κλαυσιγέλωτας τῶν καρατομήσεων. Διότι ἂν καρατομήσεις ἔχουν συμβῇ, αὐταὶ ἔχουν τὸν κ. Παπανδρέου πρωταγωνιστὴν καὶ ἀποκλειστικὸν ἥρωα. Ἐκ μέρους του καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς του, καρατομεῖται ἡ Ἀλήθεια. Καρατομεῖται ἡ πολιτικὴ ἠθικὴ καὶ ἡ ἐθνικὴ εὐθύνη. Καρατομεῖται ἡ εὐπρέπεια, ποῦ πρέπει νὰ ὁδηγῇ τὴν πάλην ἐπὶ τοῦ δημοσίου στίβου. Καρατομεῖται ἡ καλὴ πίστις, ἡ σοβαρότης καὶ ἡ λογική. Καὶ ἡ μόνη—ἅς τὸ γνωρίζῃ ὁ κ. Παπανδρέου—ποῦ δὲν θὰ ὑποστῇ τὴν ἰδίαν τύχην, θὰ εἶναι ἡ γαλήνη τοῦ τόπου. Διότι ἡ γαλήνη θὰ φρουρηθῇ μέχρι τέλους ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἔθνους νὰ σταθῇ μακρὰν ἀπὸ τὴν ζώνην τῶν μολυσμένων. Αὐτῶν, ποῦ ἀναιτίως ἠθέλησαν νὰ γίνουν δήμιοι τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων, ἐπίκουροι ἔμμεσοι καὶ δι' αὐτὸ ἐπικίνδυνοι τῶν πρακτόρων τῆς Μόσχας, ἀνατροπεῖς τῆς σταθερότητος, ποῦ ἀποτελεῖ τὸ βάθρον τῆς προόδου.

Ὄχι, συνεπῶς, ἡ ἐγκυρότης τῆς μαρτυρίας τῶν 10, ἀλλὰ ἡ πολιτικὴ ὑπόληψις τῶν 76, ποῦ ἀκολουθοῦν τὴν ἀρχηγεύουσαν ἐξαλλωσύνην, καρατομεῖται. Καὶ περὶ αὐτοῦ ἅς μὴ ἀμφιβάλλουν ἔνοχοι καὶ συνένοχοι. Καὶ εἶναι συνένοχοι ὅσοι δὲν ἀντιδροῦν, ἐφ' ὅσον ἀκόμη ὑπάρχει καιρός.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΜΕΤΑΘΕΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΑΡΙΣΤ. ΠΑΝΟΥΣΗ

Διακριτικὴν ἀναγνώρισιν ἀξίας ἀποτελεῖ κατ' ἀρχὴν ἡ τοποθέτησις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ἀριστείδη Πανούση εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Β'. Κεντρικὸν τῆς Τραπέζης. Δι' ὃ καί, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, εὐλόγως προεκάλεσεν ἱκανοποίησιν εἰς τὴν Πατραϊκὴν Κοινὴν Γνώμην, ἡ ὁποία τιμᾷ βαθέως τὸν ἐξαίρετον ἄνθρωπον καὶ ἀνώτατον τραπεζικόν, ποὺ ἔχει συνυφανθῆ μὲ τὸ οἰκονομικὸν παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς πόλεως. Διότι πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι ὁ κ. Πανούσης, μὲ τὴν ὀξύνοιαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς κρίσεως, μὲ τὰς ὁποίας χαρακτηρίζεται, ἀνέβασε τὴν ὑπαλληλικὴν ἰδιότητα εἰς περιωπὴν κοινωνικοῦ λειτουργήματος. Καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ἱδρύματος, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐν Πάτραις δραστηριότητα, τὸ ἀκριβὲς περιεχόμενόν της, ποὺ ἔγκειται πρωτίστως εἰς ὠφέλειαν τοῦ Συνόλου. Ἡ δικαίωσις συνεπῶς τοῦ μεγέθους ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν κοινὴν πεποίθησιν. Ὅμως, συνεπαγομένη ἀναχώρησιν ἐκ Πατρῶν καὶ μάλιστα εἰς περίοδον ἀνορθωτικῆς προσπαθείας καὶ προπαρασκευῆς διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐκ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς προσθέτων βαρέων καθηκόντων, εὐξήνητον εἶναι, ὅτι προκαλεῖ τὴν ἐντονωτάτην δυσφορίαν, ἡ ὁποία, ἀφ' ἧς ἐγνώσθη ἡ μετάθεσις, ἐκδηλοῦται, προσλαμβάνουσα διαστάσεις ἀναταραχῆς μεταξὺ τῶν καθ' οἱονδήποτε τρόπον συναλλασσομένων μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Αὐτὴ δὲ τὴν πραγματικότητα, ἡ ὁποία ἔχει διαμορφωθῆ μὲ τὴν γνησιότητα αὐστηρῶς ἀντικειμενικῶν κριτηρίων, δὲν εἰμπορεῖ, ὡς ἐλπίζομεν, νὰ ἀγνοήσῃ ὁ τόσον συνδεόμενος μὲ τὴν πόλιν μας Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς κ. Δημήτριος Χέλμης. Ἔχει κατ' ἐπανάληψιν βεβαιώσῃ ἐνδιαφέρον διὰ τὰς Πάτρας. Καὶ ἔχει ἀφήσῃ σαφῶς νὰ νοηθῇ, ὅτι θὰ εἶναι πάντοτε εὐμενὴς ἀποδέκτης τῶν δικαίων αἰτημάτων των. Θὰ εὑρίσκετο τώρα εἰς κάποιαν κατάστασιν —ἅς εἴπωμεν— δυσαρμονίας μεταξὺ διαθέσεων καὶ πράξεως, ἐάν ἀνικανοποίητον ἄφηνε τὴν κοινὴν ἀξίωσιν, ὅπως βραβευθῇ μὲν ἡ ἱκανότης καὶ ἡ ἀξία τοῦ κ. Πανούση, οὐδέποτε ὅμως μὲ ταυτόχρονον στέρησίν του, ὁσονδήποτε καὶ ἂν τιμητικοὶ παράγοντες ἤγαγον εἰς αὐτήν. Καὶ ἀκόμη θὰ δυσκολευθῇ ὁ κ. Χέλμης νὰ ἀφήσῃ τὸ αἴτημα ἀδικαίωτον, ὅταν μὲ τὸ κεφάλαιον τῆς πείρας του γνωρίζῃ, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ λειτουργία ἀπαιτεῖ ἑνότητα, συνέχειαν καὶ συνοχήν, ἀπαιτεῖ παρουσίαν σταθεροῦ διαχειριστοῦ. Εἶναι δὲ μεγίστης σπουδαιότητος αὐτὴ ἡ προϋπόθεσις καὶ πέραν τῆς ἐξαιρέτου ἐπιδόσεως καὶ τοῦ ζήλου τοῦ ἀξίου ὑποδιευθυντοῦ κ. Γ. Φωτοπούλου, δὲν ἀναπληροῦται οὔτε ἀπὸ τὴν ἱκανότητα, οὔτε ἀπὸ τὴν καλὴν θέλησιν τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν. Διότι μεταξὺ αὐτῶν καὶ μιᾶς πόλεως μεσολαβεῖ ἡ ἀπόστασις, ἡ ὁποία, ὅπως εἰς πλείστας περιπτώσεις ἔχει ἀποδειχθῆ, ἐμποδίζει τὴν εἰδικὴν ἐκείνην ἐνημέρωσιν περὶ προσώπων καὶ καταστάσεων. Μεσολαβεῖ ἡ ἀπόστασις, ἀκόμη καὶ ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς νοοτροπίας, ἡ ὁποία ἐμποδίζει τὴν ἀκριβῆ στάθμισιν καὶ τὴν πλήρη γνῶσιν τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, ἄνευ τῶν ὁποίων αἱ πεπλανημέναι ἀποφάσεις καθίστανται συχναί. Ἐνῶ, σήμερον, πρὸ παντὸς πρέπει νὰ ἀποτρέπωνται.

Κατὰ συνέπειαν, δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, πιστεύομεν, ὅτι ἡ πόλις δὲν θὰ ἀδικηθῇ. Ὁ κ. Πανούσης, κατὰ γενικὴν εὐχήν, πρέπει νὰ μείνῃ εἰς τὰς Πάτρας.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΘΕΟΤΟΚΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΔΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΤΕΘΕΣΕ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΟΣ

ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΞΙΟΛΟΓΟΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ Ν' ΑΝΑΛΑΒΗ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΠΡΟΙΚΟΣ

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΘΙΞΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 14. Εἰς τὴν Βουλὴν ἤρχισεν ἀπόψε ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προικοδοτήσεως τῆς βασιλόπαιδος Σοφίας.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Θεοτόκης, εἰσηγούμενος τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον, εἶπεν ὅτι ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, διὰ ποίους λόγους καὶ κατόπιν ἐκτιμήσεως ποίων παραγόντων, ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ παρουσιάσῃ τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον.

Ἐπίσης εἶπεν ὅτι ὁ ἄλλος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐπεδίωξε νὰ λάβῃ τὸν λόγον, εἶναι διότι ἀνήκει ἤδη ἐπὶ 30 χρόνια εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν καὶ ἔχει συμμετάσχει πολλῶν βουλευτικῶν περιόδων καὶ κατέλιξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἰσερχόμενοι εἰς τὴν Βουλήν, συχνὰ εἰσερχόμεθα διὰ νὰ βουλευθῶμεν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν πολιτικῶν μας σκέψεων, πεποιθήσεων, ἀντιθέσεων καὶ ἐρίδων. Παρουσιάζονται ὅμως θέματα, τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, χρήσιμον εἶναι διὰ τὸ κῦρος τοῦ κοινοβουλίου, νὰ ἐξετάζωνται μὲ ἀπόλυτον ἀντικειμενικότητα, μὲ εἰλικρίνειαν, εὐθύτητα, ἀλλὰ ἐκτὸς σκέψεων, αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπαγορεύωνται ἀπὸ πολιτικὰς ἀντιθέσεις καὶ ἄλλας ἐκτὸς τοῦ θέματος τοῦ ἐξεταζομένου ἀντιλήψεις.

»Δὲν συζητοῦμεν, προσέθεσεν, ἐὰν καλῶς ἢ κακῶς ἔχῃ ὁ θεσμὸς τῆς προικός, ὅπως περίπου τὴν προβλέπει τὸ ἀστικὸν ἡμῶν δίκαιον, διότι ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀντιλήψεως θὰ ἠδύνατο νὰ προσεγγίσουν πολλαὶ ἀπόψεις.

»Εἰμπορεῖ νὰ διατυπωθῇ ἡ ἀντίληψις ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς προικὸς εἶναι παρωχημένος, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἂν εἶναι παρωχημένος ἢ ὄχι εἶναι θέμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον συζητήσεως μίαν ἄλλην φοράν. Ἐγὼ πιστεύω ὅτι οἱ θεσμοὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἔχουν τὴν ἀξίαν, τὴν ὁποίαν τοὺς ἀποδίδει ἡ κοινωνία.

»Εἰς τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν θέμα ἐμφανίζονται πρὸς ἔρευναν δύο κυρίως κεφάλαια. Τὸ πρῶτον εἶναι τὸ θέμα τῆς ἀρχῆς, ἂν δηλαδὴ καλῶς ἐσκέφθη ἡ κυβέρνησις, εἰσηγουμένη τὴν ἀρχὴν τῆς προικοδοτήσεως τῆς βασιλοπαιδος Σοφίας ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὸ δεύτερον εἶναι τὸ θέμα τοῦ ποσοῦ τῆς προικός.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον θέμα, ἡ πρώτη σκέψις, ἡ ὁποία ὡδήγησε τὴν κυβέρνησιν, ἦτο ὅτι πράγματι ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἀδιαλείπτως καὶ ἄνευ ἐξαιρέσεως, ἡ παράδοσις ἐδημιούργησεν οἰωνεὶ ἐθνικὸν δίκαιον περὶ τὰς περιπτώσεις ταύτας καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς ὑπάρχουν πέντε περιπτώσεις ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἄνευ ἐξαιρέσεων.

»Ἀλλὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ἐνδιαφέρον ὅταν δημιουργεῖται ἕνα ἔθιμον, εἶναι νὰ ἐξετάσωμεν διατὶ τὸ ἔθιμον ἐγεννήθη καὶ ποῖοι ὑπῆρξαν οἱ οὐσιαστικοὶ λόγοι, οἱ ὁποῖοι ὡδήγησαν τὴν ἑκάστοτε κυβέρνησιν τῆς Χώρας νὰ δημιουργήσῃ τὴν συνέχειαν καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ὑπογραμμίσῃ τὸ ἐθνικὸν δίκαιον, τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη. Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἁπλῆ.

»Δὲν εἶναι μόνον ἡ χειρονομία τῆς ὑπερηφανείας καὶ τῆς εὐθιξίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὴν ὁποίαν ἐξεπροσώπευον ἑκάστοτε αἱ κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι εἰσηγοῦντο παρόμοια νομοθετικὰ μέτρα. Εἶναι ἀναμφιβόλως καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀδυναμία τοῦ Ἑλληνικοῦ Στέμματος.

»Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα δὲν ἔχει περιουσίαν ἀξιόλογον καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναλάβῃ τὸ βάρος προικός. Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι ἡ ἀκίνητος περιουσία τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων εἶναι τὸ κτῆμα Τατοΐου καὶ τὸ θέρετρον τοῦ Μὸν Ρεπό. Ἀλλὰ τὸ κτῆμα Τατοΐου—καὶ πρέπει πάντως νὰ σκεφθῶμεν τινὶ τρόπῳ θὰ πρέπει νὰ σταματήσῃ — ἀφήνει κατ' ἔτος παθητικόν.

»Ἡ Ἕνωσις Κέντρου, ἀφοῦ διετύπωσε τὰς ἐπιφυλάξεις της ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ θεσμοῦ τῆς προικός, ἐνέμισεν ὅτι ὤφειλε νὰ ἐντοπίσῃ τὴν τοποθέτησίν της ἐπὶ τοῦ συγκεκριμένου θέματος εἰς συμβολικὴν προῖκα, παρομοίαν ἐκείνης, ποὺ ἐδόθη εἰς τὴν πρίγκιπισσαν Αἰκατερίνην τὸ ἔτος 1947.

Μπακόπουλος. Ὄχι προῖκα. Δῶρον!

Θεοτόκης. Ὡς συμβολικὴν προῖκα. Ἀποσαφηνίζετε δῶρον. Δὲν ἀρνοῦμαι τὸν χαρακτηρισμόν σας.

Παπανδρέου. Γαμήλιον δῶρον.

Πρόεδρος. Παρακαλῶ ἄνευ διακοπῶν.

Μπακόπουλος. Νὰ διαφωτισθῇ ἡ Βουλή.

Θεοτόκης. Δὲν ἐπιμένω ἐπὶ τοῦ ὅτι δὲν μετεχειρίσθητε τὴν λέξιν προῖκα. Μετεχειρίσθητε τὴν λέξιν τοῦ δώρου. Τώρα ποία εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς προικὸς καὶ τοῦ δώρου, αὐτὸ εἶναι ἄλλον θέμα.

Παπανδρέου. Αὐτὸ εἶναι ἰδική μας ὑπόθεσις, ἀλλὰ αὐτὴ εἶναι ἡ τοποθέτησίς μας.

Θεοτόκης. Ἐγὼ νομίζω ὅτι τὸ συμβατικὸν δῶρον, ὡς τοποθέτησις δὲν εἶναι τοποθέτησις πλήρης, διότι κατὰ τὴν οὐσίαν ἀρνεῖται τὴν ἀνάγκην ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἔμπρακτον βοήθειαν διὰ τὰ βάρη τοῦ γάμου, τὰ ὁποῖα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΟΜΙΛΟΥΝ ΕΥΓΛΩΤΤΩΣ ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Μεγάλας ὑπηρεσίας εἶχε προσφέρει εἰς τὴν πόλιν τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον Πατρῶν. Δι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας του, ἐν ἔτει 1871, συνεκέντρωσε τὴν στοργὴν μακρᾶς σειρᾶς εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἔχουν παραδοθῇ εἰς τὴν εὐγνώμονα μνήμην τῶν ἐπιγενομένων. Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 1871 μέχρι σήμερον αἱ συνθῆκαι μετεβλήθησαν. Αἱ Πάτραι ἔγιναν μεγάλη πόλις. Καὶ αἱ νοσηλευτικαὶ ἀνάγκαι τοῦ ηὐξημένου πληθυσμοῦ των κατ' ἀνάγκην ἐξετάθησαν εἰς πλαίσια πολὺ εὐρύτερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα διέγραφον αἱ οἰκονομικαὶ δυνατότητες τοῦ Δήμου καὶ οἱ πόροι ἐκ τῶν εἰς ἀκίνητα δωρεῶν πρὸς τὸ Νοσοκομεῖον. Ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ, ἐν προλόγῳ, ὅτι ἐνῷ κατὰ τὸ 1958, τελευταῖον ἔτος τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως, ὁ ἀπολογισμὸς τῶν δαπανῶν τοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν ἀνῆλθεν εἰς 2.701.513 δραχ., κατὰ τὸ 1961 ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 6.319.970. Αὐτὴ καὶ μόνον ἡ ἀντιπαραβολὴ δίδει τὸ μέτρον τῆς γενικῆς βελτιώσεως τῶν ὅρων τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος.

Ποῖος ἐπεσκέφθη τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Πατρῶν καὶ δὲν διεπίστωσεν, ὅτι συνετελέσθη ἐκεῖ μία τεραστία πρόοδος εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητός του; Οἱ κάτωθι συγκριτικοὶ πίνακες τῆς κινήσεως τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1959, ὅτε ὑπήχθη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 2593)53 μέχρι τέλους τοῦ 1961, δίδουν ἀνάγλυφον τὴν εἰκόνα καὶ τῆς ἐργασίας, ἡ ὁποία ἐπιτελεῖται ἐκεῖ καὶ τῆς πρὸς αὐτὸ ἐμπιστοσύνης τοῦ Κοινοῦ.

Α' Νοσηλευθέντες

ἔτος	εἰσῆλθον	ἡμέραι νοσηλείας
1959	3.072	35.824
1960	3.750	43.300
1961	3.827	45 341

Β' ἀκτινολογικαὶ ἐξετάσεις

ἔτος	ἀκτινογραφίαι ἀκτινοσκοπ.	ἀκτινοβ.
1959	2.958	1.042
1960	4.073	1.374
1961	5.076	1.436

Γ' μικροβιολογικαὶ ἐξετάσεις

1959	8.969
1960	11.323
1961	14.807

Δ' ἀριθμὸς συνταγῶν

1959	18.498
1960	59.247
1961	64.521

Ε' ἐξωτερικὰ ἰατρεῖα

1959	2.630
1960	3.013
1961	3.314

Νομίζομεν ὅτι οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ ὁμιλοῦν ἐντονώτερον καὶ τοῦ ἐκκωφαντικωτέρου δημοκοπικοῦ παροξυσμοῦ καὶ ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς διαχειριζομένους τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν τὴν ἡρεμίαν τῆς συνειδήσεώς των, ὅτι ἐπιτελοῦν τὸ καθῆκον των. Δὲν εἶναι φορεῖς τοῦ πνεύματος καμμιᾶς κομματικῆς συναλλαγῆς. Εἶναι ἁπλῶς τίμιοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐδέχθησαν νὰ τάξουν ἑαυτοὺς εἰς τὴν διακονίαν μιᾶς πράγματι ὑψηλῆς ἀποστολῆς. Αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς ἐκπλήρωσιν ἀποτελεῖ ἡ ἀδιάκοπος προσπάθεια τῆς ἐμπεδώσεως τοῦ κύρους τοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν καὶ τῆς ἐξάρσεώς του εἰς τὴν περιωπὴν ἑνὸς ἀξίου τοῦ προορισμοῦ του νοσηλευτικοῦ Ἱδρύματος.

Θὰ πρέπῃ νὰ ὑπομνησθῇ ὅτι πρὸ ἔτους τὸ Νοσοκομεῖον Πατρῶν ἐφωδιάσθη καὶ μὲ δεύτερον ἀκτινοδιαγνωστικὸν μηχάνημα. Πρόκειται δὲ ἐντὸς τῶν ἀμέσως προσεχῶν ἡμερῶν νὰ ἀποκτήσῃ καὶ δεύτερον ἀκτινοθεραπευτικὸν τοιοῦτον.

Πέραν τούτων ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1961 ἤρξατο λειτουργῶν ὁ Σταθμὸς Αἱμοδοσίας, ὅστις μέχρι 31—12—1961 παρουσίασε τὴν ἑξῆς κίνησιν:

α) Ἐγένοντο αἱμοληψίαι ἀπὸ 413 ἄτομα αὐτοβούλως προσελθόντα καὶ ἀπὸ σμηνίτας, στρατιώτας κ.λπ., συγκεντρωθέντων 124 χιλιογράμμων αἵματος. Ἐξ αὐτοῦ ἐγένοντο μεταγγίσεις εἰς 410 νοσηλευομένους ἐν τῷ Νοσοκομείῳ, διατεθέντων 114 χιλιογράμμων. Ἐπίσης ἐγένοντο (δωρεὰν πάντοτε) μεταγγίσεις εἰς 15 νοσηλευομένους εἰς ἰδιωτικὰς κλινικάς, χρησιμοποιηθέντων 4 χιλιογράμμων.

Δέον προσθέτως νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Πατρῶν δὲν παρέχει νοσηλευτικὴν καὶ ἰατρικὴν περιθαλψιν εἰς ἄπορους μόνον ἀσθενεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἠσφαλισμένους Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν καὶ Ταμείων, μεθ' ὧν ἔχει συμβληθῆ, εἰς Δημοσίους ὑπαλλήλους, ἀστυνομικούς, ἄνδρας Χωροφυλακῆς, Ἀεροπορίας, Στρατοῦ, κρατουμένους κ.λπ.

Παρὰ τὴν τεραστίαν αὐτὴν κίνησιν καὶ τὴν στενότητα τοῦ χώρου, δὲν ἔχει σημειωθῆ οὔτε μία περίπτωσις ἀρνήσεως νοσηλείας εἰς οἱονδήποτε ἔχοντα ἀνάγκην τοιαύτης. Ἔχει καταβληθῆ κάθε δυνατὴ προσπάθεια διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πάσης ἀνάγκης, ἡ δὲ περίθαλψις εἰς φάρμακα, μικροβιολογικὰς ἀναλύσεις καὶ ἐπιστημονικὴν φροντίδα ἔχει ἐπισύρει γενικὴν τὴν ἀναγνώρισιν.

Μὲ τοιοῦτον ἀπολογισμὸν τῆς ἐπὶ τριετίαν δραστηριότητος τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν ἐνομίζαμεν ὡς ἀδύνατον, ὡς ἠθικῶς ἀνεπίτρεπτον οἱανδήποτε ἀμφισβήτησιν τῆς χρηστῆς διοικήσεως καὶ τῆς εὐρύθμου καὶ ἀμέμπτου λειτουργίας του.

Δὲν γνωρίζομεν ποῖα στοιχεῖα εἶχεν ὑπ' ὄψιν του ὁ κ. βουλευτής, διὰ νὰ προαχθῇ εἰς τὴν ἄδικον κατ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βή-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΤΟ ΗΘΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑ Ν' ΑΡΝΗΘΗΤΕ ΕΠΙΨΗΦΙΣΙΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

ΤΟΝΙΖΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΟΡΕΥΣΙΝ ΤΟΥ Ο κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

»Ἀλλὰ μήπως δύναται τὸ Στέμμα νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ βάρη τῶν εἰδικῶν ὑποχρεώσεων διὰ τῆς χορηγίας; Ἡ ἀπάντησις εἶναι σαφῶς ἀρνητική καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ποὺ ἐμνημόνευσα τὴν λύσιν αὐτήν, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ εἴπω εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν, ὅτι ἐν σχέσει μὲ τὴν βασιλικὴν χορηγίαν ἔγινεν ἐκ μέρους ὅλων μας διαφορικὸς χειριομός. Ἐνῶ εἰς ὅλους τοὺς δημοσίους λειτουργούς, ἀπὸ τοῦ 1956 καὶ ἐντεῦθεν ἐγένοντο—καὶ ὀρθῶς—ὡρισμέναι ἀναπροσαρμογαί, ἐνῶ ἡμεῖς ὀρθῶς πράττοντες, συνεστήσαμεν τὴν βουλευτικήν μας ἀποζημίωσιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Σώματος τὸ 1958 μὲ τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἀνωτάτων λειτουργῶν τῆς Ἑλληνικῆς δικαιοσύνης, δὲν εἴχομεν τὴν σκέψιν καὶ δὲν προεβλέψαμεν, ὅτι ὁ Ρυθμιστὴς τοῦ πολιτεύματος εἶναι ἀνώτατος λειτουργός.

»Ἡ χορηγία τοῦ βασιλέως βαρύνεται κατὰ τὰ 3)4 μὲ μισθοὺς καὶ ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ του καὶ ἔπρεπε τουλάχιστον νὰ τὴν ἀναπροσαρμόσωμεν καὶ αὐτὴν καὶ ὄχι νὰ τὴν καθηλώσωμεν εἰς τὰ ἐπίπεδα τοῦ 1957. Ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ ἔλθῃ κάποτε ἡ ὥρα, ὁπότε τὸ θέμα θὰ πρέπει πάντως ν